

## عنوان مقاله:

تأویل صفات خبری خداوند در تفسیر المیزان

## محل انتشار:

پژوهشنامه تاویلات قرآنی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

## نویسندگان:

سیدمعصوم حسینی - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

فاطمه علی خانی - دانشجو

سیده فاطمه سلیمی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی آمل، ایران

## خلاصه مقاله:

صفات خبری آن دسته از صفات موجود در قرآن و روایات است که خداوند خود را بدین صفات خوانده است. عقل بشری در اثبات این صفات مانند، ید، وجه، استواء، ساق و... ناتوان بوده است. علامه طباطبایی (ره) در تأویل این صفات به پیروی از معتقدین به اثبات بدون تشبیه و تجسیم، با کاربری سازه‌های کنایه و مجاز و سیاق آیات به تأویل صفات خبری پرداخته است. پژوهش حاضر بر آن است تا با روش توصیفی-تحلیلی به تبیین صفات خبری خداوند در آیات الهی بپردازد. رهیافتهای حاصل از پژوهش آنکه از دیدگاه علامه طباطبایی هر یک از این واژگان با توجه به سیاق در حوزه‌های معنایی مختلف کاربرد دارند. در این میان می‌توان به ردّ شبهات مستشرقین و ملحدین در مقوله ادعای اختلاف صفات الهی و ردّ فرقه‌های اشاعره و معتزلی در بحث تجسیم و تأویل عقلی اشاره نمود در این بحث استناد به آیات محکم، روایات معتبر و سازه‌های زبانی ادبیات عرب مؤید کلام علامه می‌باشد.

## کلمات کلیدی:

تأویل، صفات خبری، قرآن، روایات، المیزان

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1124100>

